

at man først blev enig om det, der er nødvendigt i Grundloven, og derpaa indretter Valgloven; at søge senere at lave om paa Grundloven, fordi man har ændret Valgloven, lader sig ikke gøre.

Indenrigsministeren (Rode): Til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) vil jeg gerne sige, at han paa eet Punkt har misforstaaet mig. Min Udtalelse gik ikke ud paa, at man ved nu at foretage en mindre Ændring i Valgloven kunde forventet en større Ændring vedtaget, umiddelbart efter at det første Valg havde fundet Sted. Min Bemærkning gjaldt det Lovforslag, jeg har fremsat, som gaar ud paa samtidig at gennemføre en mindre Ændring for det første Valg og en, som det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) kalder det, „indtil videre endelig Ordning“, der skulde gælde ved de følgende Valg. Hvis man ikke vil vedtage en tilfredsstillende Ordning for Fremtiden nu med det samme, men vil have en rent midlertidig Ordning ved Lapping paa det nuværende System, saa er det, jeg mener, at Kravene dertil nødvendigvis maa blive skærpet, thi man kan gaa til Valg een Gang paa en ringere Valglov, naar man ved, at det næste Valg kommer til at foregaa efter en tilfredsstillende Valglov, som allerede er sikret, men at gaa til to Valg paa en ringe Valglov med Uvished om, hvad Fremtiden vil give, er der intet indbydende ved. Saa maa man hellere søge at gaa den Vej, som de Konservativer har foreslaaet: straks at enes om en fuldt tilfredsstillende Ordning.

Piper: Jeg finder ingen Grund til at forlænge denne Forhandling nævneværdigt, men ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger dels til, hvad der er udtalt af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), dels til en Ytring af den højtærede Indenrigsminister.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds udtalte, at naar man fik en Valglov, som hans Parti mente var tilfredsstillende, var det rede til at sætte en Stopper for Fiksfakserier. I Referatet af Forhandlingerne i Folketinget har jeg læst, hvorledes det 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) ogsaa har været inde paa at omtale den Sikkerhed, der skulde ligge i det nye Lovforslags § 22 med Hensyn til, at der ikke skulde kunne ske Anmeldelse af Grupper eller Partier, som i Virkeligheden ikke eksisterede. Den Sikkerhed, der ligger

heri, kan jeg nu ikke anerkende. Naar man selv er Dommer i sin egen Sag, kan det altid blive tvivlsomt, hvorledes Dommen falder ud, og naar der er større politiske Interesser knyttede dertil, kunde det gerne være, at den Dom, som blev afsagt af det Udvalg, i hvis Hænder Spørgsmaalet lægges, om, hvorvidt der nu virkelig er et nyt Parti, eller det kun er en Fraktion af det gamle, der for Tilfældets Skyld har skilt sig ud, ikke blev helt tilfredsstillende.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa Spørgsmaalet om de 18 tingvalgte. Her er jo en Bestræbelse hos det Parti, det ærede Medlem tilhører, for at blande Bestemmelser fra Grundloven ind i Forhandlingerne om Valgloven. Spørgsmaalet de 18 er afgjort ved Grundlovsforhandlingen i 1915; Bestemmelsen staar i den nuværende Grundlov og bør staa i den kommende Grundlov, og det bør de Herrer rette sig efter.

Den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at det var ikke rigtigt, naar jeg havde sagt, at hans Parti ikke havde været for Forholdstalsvalg; det var kun den Gang, da man fra det konservative Folkepartis Side — jeg ved ikke, om den ærede Minister sagde — „holdt fast“ ved den privilegerede Valgret, og saa var det en anden Sag. Jeg vil dog minde den højtærede Minister om, at under de Grundlovsforhandlinger, som fandt Sted i 1914, var det privilegerede Ting for længst opgivet fra det konservative Partis Side, og man forhandlede paa en ganske anden Basis. Ikke des mindre stod den højtærede Minister den Gang som Talsmand, en ivrig Talsmand, for Systemet med Enkeltmandskredse med Omvalg, altsaa tvært imod det Krav, som vi fra vor Side fremsatte om Retfærdighed ved Forholdstalsvalg.

Steincke: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen) betonedede paa ny og endnu stærkere, end han gjorde det første Gang, at Grundloven og Valgloven er uafhængige af hinanden i den Forstand, at Grundloven ikke alene kunde, men ogsaa burde vedtages, forinden Valgloven gjordes færdig, eller, rettere sagt, uanset hvorledes Valglovsforhandlingerne formede sig. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke vil indrømme, at dette er en meget teoretisk Betragtning. Hvis Forholdet var det, at vi ikke havde Grundloven til Behandling, er det selvfølgelig givet, at vi maatte gaa ud fra det Grundlag, som den i Øjeblikket har, og forme Valgloven derefter. Men naar begge Love samtidig